

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **V. R.**
státní příslušnost: Ukrajina

zastoupen Mgr. Milanem Mžíkem, advokátem
sídlem Politických obětí 118, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2024, č. j. OAM-81019-17/ZM-2023

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce – státní příslušník Ukrajiny – požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Správní orgány mu nevyhověly s ohledem na existenci pravomocného trestního příkazu za spáchání úmyslného trestného činu. S uvedenými závěry žalobce nesouhlasí.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce požádal 15. 11. 2023 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. K žádosti doložil také doklad o zajištění ubytování.
3. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě vydal 23. 11. 2023 souhlasné závazné stanovisko ve věci prodloužení platnosti zaměstnanecké karty za účelem dalšího zaměstnávání u zaměstnavatele SEEIF Ceramic, a. s.
4. Pro účely posouzení žádosti si žalovaný opatřil trestní příkaz Okresního soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2023, č. j. 11 T 128/2023-54, ze kterého je patrné, že byl žalobce shledán vinným za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku.
5. Žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Této možnosti využil a následně se vyjádřil písemně dne 18. 1. 2024. Ve vyjádření projevil lítost, omluvil se a poukázal na skutečnost, že doposud vedl slušný život. Dodal, že v práci jsou s ním spokojeni a předložil pracovní hodnocení.
6. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 2. 2024, č. j. OAM-81019-17/ZM-2023, (dále jako „napadené rozhodnutí“), žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty zamítl a dobu platnosti zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., („zákon o pobytu cizinců“), neprodloužil, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Uvedl, že vyjádření žalobce a pracovní hodnocení nemá svou podstatou žádný vliv na vydání rozhodnutí. Žalobce si měl být v době páchání trestné činnosti vědom, že jedná protiprávně, což může vést až k zamítavému stanovisku k vydání či prodloužení oprávněnosti pobytu. Vzhledem k této protiprávní činnosti nemohl žalovaný vyhovět žádosti žalobce.

II. Žaloba

7. Žalobce v žalobě namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav ze strany žalovaného. Žalobce žalovanému vytkl, že namísto zohlednění povahy a závažnosti trestného činu, okolnosti jeho spáchání a celkovou povahou odsouzení, žalovaný opřel napadené rozhodnutí o formální zjištění existence odsuzujícího trestního příkazu. Ten ze své povahy neobsahuje žádné odůvodnění.
8. Žalobce dále namítl nezohlednění negativního dopadu napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, neboť má v České republice bydliště a dlouhodobě zde žije i jeho matka.
9. Uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí založil své úvahy výlučně na skutečnosti, že žalobce spáchal trestný čin. Žalovaný neopatřil žádné důkazy k posouzení, zda by žalobce mohl představovat skutečnou, aktuální a dostatečně závažnou hrozbu pro některý ze základních zájmů společnosti. K tomu vyzdvihl, že vede řádný život a poukázal na jeho dobrou pracovní morálku. K uloženému trestu uvedl, že peněžitý trest již uhradil. Namítl, že všechny tyto skutečnosti žalovaný řádně nezohlednil.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce byl shledán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu ve formě přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Tím byl nepochybně naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty dle zákona o pobytu cizinců. Zaplacení peněžitého trestu a brzké uplynutí zákazu řízení nemá sebemenší vliv na ukončení trvání důvodu k zamítnutí žádosti žalobce. Na žalobce je třeba hledět jako na osobu, která není trestně zachovalá, neboť jeho odsouzení nebylo doposud zahlazeno.
11. K namítané nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí žalovaný uvedl, že mu zákon o pobytu cizinců neukládá, aby se přiměřeností takového rozhodnutí do soukromého a rodinného života zabýval. Kdyby však žalovaný shledal, že by neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty bylo rozporné z čl. 8 EÚLP, žádost by nezamítnul, a pokud by byly splněny další zákonem stanovené podmínky, dobu platnosti tohoto povolení by prodloužil. K aktivaci čl. 8 musí cizinec ve správním řízení vznést konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života. Žalobce tak ovšem neučinil.
12. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
15. O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání podle § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
16. Žaloba **není** důvodná.
17. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců, ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věta první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále § 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na poslední oznámenou pracovní pozici.
18. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců, na žádost cizince ministerstvo platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zruší. Ministerstvo platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zruší rovněž, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
19. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

20. První žalobní námitka žalobce směřovala do nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nezohlednění povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, což dle žalobce vede k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
21. Uvedená námitka není důvodná, neboť došlo k naplnění předpokladu, který je uveden v § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců – žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
22. Krajský soud uvádí, že pravomocné odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu je podle výše uvedené právní úpravy jasně formulovaným zákonným důvodem pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný v tomto případě tedy nemá možnost správního uvážení (k tomu krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101). To znamená, že žalovaný nemá prostor pro zvažování různých aspektů spáchaných úmyslných trestných činů, jakými jsou například právě závažnost či povaha konkrétního trestného činu. K tomuto krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-47: *„Byl-li stěžovatel v době rozhodování o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu (těsně před vypršením platnosti jeho dosavadního povolení) pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, což stěžovatel nepochybně, zcela zjevně na danou situaci dopadá § 37 odst. 1 písm. a); povaha ani typová či konkrétní závažnost úmyslného trestného činu zde nehraje roli.“* Citovaná ustanovení zákona o pobytu cizinců tak stanoví správnímu orgánu jednoznačně povinnost rozhodnout určitým způsobem za předpokladu splnění podmínek uvedených v zákoně (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 Azs 348/2017-26, odst. 9, ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 As 34/2011-85, nebo ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 85/2013-51). Dle judikatury Nejvyššího správního soudu v takovém řízení nemá správní orgán povinnost zabývat se dopadem vydaného rozhodnutí a jeho přiměřeností. Nebylo-li odsouzení zahlazeno, musí k němu žalovaný přihlížet z úřední povinnosti.
23. Žalobce nepochybně naplnil předpoklad stanovený § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť nedošlo ani k zahlázení jeho odsouzení.
24. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do jeho práva na soukromý a rodinný život.
25. Při rušení (neprodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu (mj. ve formě zaměstnanecké karty) zákon výslovně nepočítá s posuzováním přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života v případech, kdy cizinec spáchal úmyslný trestný čin (srov. § 37 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců). Nutnost takového posuzování plyne přímo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže cizinec konkrétně namítá dopad negativního rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života. To zdůraznil i Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 Azs 203/2020 36, bod 31, přičemž krajský soud odkazuje také na nejnovější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které na tyto závěry navazuje (rozsudek ze dne 28. 2. 2025, č. j. 10 Azs 125/2024-27). Míru a intenzitu poměřování legitimních veřejných zájmů s právem na soukromý a rodinný život se přímo odvíjí od množství a kvality informací, které má správní orgán k dispozici. Břemeno tvrzení tíží především žadatele o konkrétní bytový oprávnění; správní orgány nejsou povinny při rozhodování o bytovém oprávnění samy pátrat po podrobnostech žadatelova soukromí, které by případně převážily nad důvodem pro neudělení bytového oprávnění (rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020 27, body 28 a 29; tento závěr v podstatě potvrdil Evropský soud pro lidská práva v rozsudku ze dne 16. 5. 2024, č.

15117/21 a 15689/21, Mirzoyan proti České republice, bodu 99). Nepřezkoumatelná proto nemohou být ta rozhodnutí správních orgánů, která se přiměřeností zásahu do žadatelova soukromého a rodinného života nezabývají právě proto, že žadatel sám v tomto směru nic konkrétního netvrdil (rozsudky NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 9 Azs 64/2021 41, body 20 a 23; a ze dne 13. 12. 2022, č. j. 6 Azs 75/2021 25, bod 30). Sám žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že pokud by shledal rozpor s čl. 8 EÚLP a žalobce by vznesl konkrétní námitku, tak by po posouzení takové námitky adekvátně rozhodl.

26. Žalobce v žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty neuvedl žádné údaje o svých rodinných příslušnících (i když je k tomu část formuláře přímo určena), nijak neupozornil na to, že se například přesunuli za ním do České republiky ani že tu získali dočasnou ochranu. Po využití možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí pouze vyjádřil lítost a omluvu. Námitku nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života a žalobcovu vazbu na matku žalobce poprvé uplatnil až v žalobě. V takovém případě nebylo povinností žalovaného zabývat se přiměřeností neprodloužení žalobcovy zaměstnanecké karty vzhledem k jeho soukromému a rodinnému životu. Je třeba zdůraznit, že shodné závěry, a to jak ohledně důsledků spáchání trestného činu, tak zkoumání zásahu do soukromého a rodinného života, v obdobné věci vyslovil Nejvyšší správní soud i v aktuálním rozsudku ze dne 28. 2. 2025, č. j. 10 Azs 125/2024–27.
27. Krajský soud samozřejmě nepřehlédl probíhající válečný konflikt na území Ukrajiny, žalobcova domovského státu. Nebyla-li žalobci prodloužena zaměstnanecká karta (nadto bez uložení lhůty k vycestování) neznamená to ovšem, že je žalobce nucen opustit území ČR. Pokud žalobce považuje vycestování do svého domovského státu za nemožné, může (téměř jistě úspěšně) usilovat o získání jiného oprávnění k pobytu (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2023, č. j. 4 Azs 133/2023 38, bod 32).

V. Závěr a náklady řízení

28. Žalobní námitky nejsou důvodné a nebyly shledány ani jiné důvody, pro které by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 15. dubna 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.